

ת"פ 38149/09/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שמעון דהן (אסיר)

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 38149-09-17 מדינת ישראל נ' דהן(אסיר)

בפני בעניין: כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל - המאשימה

נגד שמעון דהן (אסיר) - הנאשם

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע לאור הודאתו בכתב האישום בהחזקה /שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), גידול סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
 2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי בין החודשים יוני - ספטמבר 2017 התגורר הנאשם בדירה ברחוב יהודה הלוי 8 בבית שאן (להלן: "הבית"), אותה שכר בעבור עודד בנדרסקי. בתאריך 6.9.17 בשעה 13:20 או בסמוך לכך, ירד הנאשם מרכב מסוג סדאן, ניגש לקטנוע מסוג סאן יאנג ל.ז. 32-704-35 שבבעלותו ואשר חנה ככניסה לבית, הרים את הקסדה אשר הייתה מונחת על מדרך הרגלים והניח תחתיה חמש שקיות אישיות שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל נטו של 4.78 גרם.
- השוטר עמנואל מזלתרים רץ במדרגות אחרי החשוד וצעק לעברו לעצור תוך שמזדהה כאיש משטרה והנאשם הבחין בו נכנס לבית בריצה ונעל את הדלת מבפנים. בזמן שהשוטרים נקשו על הדלת נמלט הנאשם מהבית דרך החלון האחורי. בחיפוש על פי צו שנערך בבית נתפסו במגירה במטבח ועל השיש בבית כוס, שלוש שקיות וקופסה קטנה
- שהכילו כולן סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל נטו של 47.84 . כן נתפסו בדירה משקל דיגיטלי רגיש למשקל של עד 50 גרם, שני שולחנות הימורים שהושענו על הקיר, מספר חפיסות קלפים, שתי מחברות המכילות שמות ולידם רשומים סכומים במאות שקלים וכסף מזומן 700 ₪ ו - 3 דולרים. בנוסף החזיק הנאשם

בגג הדירה בסם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל נטו של 804.92 גרם שהיה מחולק בין שתי שקיות כתומות גדולות שהוחזקו האחת בתוך חבית ליד מנוע המזגן והשנייה בגומחה מתחת לרעפים ובמרפסת הבית נתפס שק ובו אדמת דישון. כן גידל הנאשם על גג הבית 5 עציצים רכים של סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל נטו של 1.10 גרם.

3. ביום 12/11/17 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, הורשע בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והצדדים טענו באופן חופשי לעונש.

6. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה (הוגשו בכתב ת/1):

הערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו הגנה על שלום הציבור מפני הפצת נגע הסמים המסוכנים שהינם מחוללי פשיעה נרחבת בתחום הרכוש, האלימות התעבורה והסמים. משנה חומרה בבריחת הנאשם מפני השוטרים.

1. לאור זאת הנזק ממעשיו של הנאשם לחברה רב וקשה עד כדי מות המשתמשים בסמים.

2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה ברף בינוני עד גבוה.

3. המאשימה מפנה לפסיקת בית המשפט העליון המנחה בנקיטת מדיניות ענישה מחמירה בעניינם של מפיצי סמים מסוכנים והפנתה לאזכורי פסיקה נוהגת בנושא.

4. הנאשם ביצע העבירות לבדו, העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, הנזק הפוטנציאלי בביצוע העבירות רב, אם לא היה נתפס הייתה הכמות הנתפסת ברשותו אף גדולה בהרבה, הנאשם ביקש להסתיר הגידול בגג ביתו, כמות הסם גדולה (800 גר' נטו) ומשנה חומרה יש לראות במנוסת הנאשם מהשוטרים תוך שנעל הדלת ויצא מחלון אחורי. העובדה כי נתפסו בדירה מחברות עם סכומי כסף וכסף מזומן עם משקל דיגיטאלי ושקיות אישיות מגבירה החומרה במעשי הנאשם.

5. המאשימה עותרת למתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ל - 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי, חילוט הכספים שנתפסו.

6. במסגרת המתחם ובהינתן היעדר עבר פלילי, הודאה בהזדמנות הראשונה אך ללא קבלת תסקיר מבחן בעניינו מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי וחילוט הכספים שנתפסו.

טיעוני ב"כ הנאשם:

1. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, צעיר, בן 22.

2. באשר לעבירת הגידול, גם אם מדובר במשקל של גרם אותו הנאשם ובהודעה במשטרה סיפר שצורך סמים וגידל לשימוש עצמי.
3. על פי נוהל ראש חטיבת תביעות מיום 11.7.17 מדיניות העמדה לדין ועבירה בסם מסוכן, **(נ/1)**, ברור שלבימ"ש אין את הסמכות למחוק אישומים אך ניתן להתייחס לזה במתחם העונש ההולם שכן לא היה מקום להגשת כתב אישום בעבירת גידול הסם בנוסף להחזקת הסם שלא לצריכה עצמית.
4. בהתייחס למדיניות הענישה, המאשימה הפנתה לפסקי דין מבימ"ש המחוזי, וסביר כי לא מדובר בכמויות ובסוג הסמים בהם עוסקים בתיק דנן. במסגרת השלמות טיעוניה טענה ב"כ הנאשם כי הפסיקה הנ"ל מתייחסת לכמויות סם גדולות בהרבה מאלו שהחזיק הנאשם (10 ק"ג קנאבוס לדוגמא או לנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד).
5. ב"כ הנאשם הסכימה שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד שכן מדובר באירוע אחד וטענה שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשים מאסר בפועל, תלוי בשיקולים שתפרט בעניין הנאשם.
6. ב"כ הנאשם הפנתה לאסופת פסיקה (נ/2). כל פסקי הדין שהגישה הם פסקי דין שמדברים על עבירות גידול סמים בתנאי מעבדה בכמויות גדולות פי עשרות ומאות ממקרהו של הנאשם ובהחזקת סמים בכמויות דומות. התביעה מבקשת להטיל מאסר בפועל בן 14 חודשים ולצורך הדוגמא מציינת את ת.פ. 44501-11-16 שם דובר בהכשלת שוטר בהימלטות בנהיגה מהמקום, החזקה של יותר מ-3 ק"ג קנביס וקילו חשיש, ובית המשפט קובע מתחם של 10 עד 24 חודשים מאסר לנאשם אחד ולנאשם שני מאסר בין 10 ל-13 חודשים. לכן המתחם הנטען אינה מתאים לעבירות בגינן עומד הנאשם לדין אלא לא מתאים רק אם מדובר היה בכמויות גדולות יותר.
7. מדובר במי שהודה בכל המיוחס לו, הסביר את עניין הכשלת השוטר, אמר שנבהל ובאותו יום של ביצוע העבירה ביום בו נכנסו שוטרים לביתו, ביוזמתו הגיע לתחנת המשטרה והסגיר עצמו, ולא היה צורך לחפש אותו והדבר מצביע על הנכונות שלו לתת את הדין על העבירות שביצע.
8. בנסיבות אלו יש למקם אותו בתחתית המתחם, היינו במספר חודשי עבודות שירות. היות ומדובר במי שאין לו מקורות תמיכה, משפחה מוחלשת, קצינת המבחן לא הסכימה לשחרר אותו לסביבה בה נמצא ודרשה מקום מגורים מרוחק, ולא ניתן היה למצוא מקום שכזה ולכן נותר במעצר. בתיק זה היה יכול להיות משוחרר ולעבור שיקום, הוא הביע רצון להיגמל, אך לא עלה בידו כי אין לו מקורות תמיכה, דבר זה עלול להשפיע על מיקומו במתחם ולכן מבקשת לקבוע עונש מאסר בן מספר מועט של חודשי מאסר בפועל, סבורה שיש להעמיד עונשו על 4 חודשי מאסר בפועל, שכן מדובר באדם צעיר.
9. לאור העובדה כי מדובר במעידה והרשעה ראשונה, מבקשת ב"כ הנאשם להימנע מפסילה בפועל אלא להסתפק בפסילה על תנאי, ולעניין הקנס, לגזור במתינות, שכן אין לו מקורות

תמיכה כספיים. לנאשם יש חובות אך אינו מתנגד לחילוט הכסף.

10. במסגרת טיעוני ב"כ הנאשם התרתי הגשת פלט תיקים פתוחים המתנהלים בעניינו של הנאשם ברשות האכיפה והגבייה ממנו עולה כי הנאשם חב חובות בסך כ - 27,000 ₪ נכון להיום וחוב לביטוח לאומי (כ - 2500 ₪).

הנאשם טען לעונש כי מבקש סליחה על כל מה שעשה, אם בית המשפט יוכל להקל עימו בעונש הוא יודה לך, זה לא בשבילו המקום הזה, הוא לא מסתדר שם, מבטיח כי זו פעם אחרונה שיהיה במקום הזה. הוא רצה להיות בקשר טיפולי עם שירותי המבחן אך זה לא צלח. הוא במעצר כבר חודשיים ולמד הרבה על המקום הזה, בטוח שלא יחזור לכאן בחיים, שיתף פעולה והפיק לקחים ולקח אחריות על המעשים. יש לו חובות בהוצל"פ בסכום של כ - 30,000 ₪ בערך.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

במקרה שלפניי מדובר באירוע אחד ומתחם עונש הולם אחד, מטיעוני הצדדים עולה כי אינם טוענים למספר אירועים במקרה זה.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

עמוד 4

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות וממידת הפגיעה בו

העבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים בהן הורשע הנאשם הינן חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומו, גופו, ביטחונו ושלוות נפשו של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. הנזק הרב והתוצאות ההרסניות הגלומות בצריכת סמים מסוכנים לבריאותה ולביטחונה של החברה ופרטיה, הם מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה. רבות נכתב על נגע הסמים המכלה כל חלקה טובה.

ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)). עוד ראו בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.5.2009), שם נאמר:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

הפגיעה בערך המוגן במקרה זה מצויה ברף בינוני שעה שכמות הסם בה החזיק הנאשם גדולה יחסית (כשמונה מאות גרם נטו), ממצאים שנמצאו בדירה בחזקת הנאשם כגון משקל דיגיטאלי, מחברת ובה שמות וסכומי כסף, שקיות, שק עם חומר דישון, אופן הסתרת הסמים והתנהלות הנאשם בבורחו מאנשי המשטרה וניסיונו למנוע תפיסת הסם המסוכן.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי

בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם

והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף החוק, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע

העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

במקרה שבפני החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכתו העצמית במקום מוחבא במשקל של 800 גרם נטו, שהיה מחולק ל - 2 אריזות, חומר דישון, שתילים רכים וכן בכסף מזומן בסך של 700 ש"ח.

על השפעות הסם מסוג קנאביס על סוגיו ניתן ללמוד באתר הרשות למלחמה בסמים במרשתת :

"ספרות המדעית מוכיחה באופן חד משמעי כי הקנאביס הינו חומר מסוכן ומזיק. להלן סיכום חלקי של הנזקים המוכחים מדעית הנגרמים עקב שימוש בקנאביס. הנזקים מתחלקים לשלוש קבוצות: נזקים פיזיולוגיים, נזקים נפשיים נזקים קוגניטיביים ותפקודיים. עוצמת הנזקים קשורה כמובן לרמה, לתדירות, למשך השימוש ולגיל המשתמש.

הנזקים הפיזיולוגיים הנגרמים על ידי הקנאביס כוללים פגיעה במערכת הנשימה ופיתוח שיעול כרוני, האצה בקצב הלב ועלייה מתונה בלחץ הדם (המהווים סיכון להתקפי לב בקרב אוכלוסיות בסיכון), עלייה בסיכון להתפתחות סוגים שונים של מחלות ממאירות - בעיקר סרטן בחלל הפה, בלשון, בראש, בצוואר ובריאות. כמו כן ישנן הוכחות מדעיות על פגיעה במערכת הרבייה והפוריות בעקבות הפחתה ברמת ההורמון הזכרי טסטוסטרון ותאי זרע. בקרב בני נוער שהתחילו לצרוך מריחואנה לפני גיל 17 נמצאו פגיעות בהתפתחות המוח (מוח קטן יותר), ובגובה ומשקל נמוכים בהשוואה לכלל האוכלוסייה.

הנזקים הנפשיים הנגרמים על ידי צריכת קנאביס כוללים סיכון לפתח דיכאון, חרדה, סכיזופרניה, עליה בתוקפנות ובהסתברות למעורבות באלימות ובנטייה אובדנית וסיכון להתקף

פסיכוטי, במיוחד במקרים של שימוש ראשון, ריכוז גבוה של THC או נטייה לתחלואה נפשית. שימוש כרוני עלול להוביל להתמכרות פיזיולוגית ונפשית, וניסיון גמילה מההתמכרות מלווה בתחושות קשות של חוסר מנוחה, עצבנות, חרדה, הפרעות בשינה, תוקפנות, חוסר תיאבון, רעד שרירים, שינויים בקצב הלב ובלחץ דם, הזעה ושלשולים.

הנזקים הקוגניטיביים והתפקודיים הנגרמים על ידי צריכה של קנאביס כוללים פגיעה בזיכרון לטווח קצר ובכושר הלמידה שנמשך שבועות אחרי השימוש, העשוי לגרום לנשירה סמויה וגלויה מהלימודים. התפתחות של סינדרום הנקרא בספרות המדעית "סינדרום חוסר מוטיבציה", המאופיין בירידה משמעותית בהתלהבות ובדחף האישי, במוטיבציה ובשאפתנות, באדישות לגבי העתיד, בתחושת כבדות, בטווח קשב קצר, בקלות הסחת הדעת, בירידה בכושר הריכוז ופגיעה כללית ביכולת השיפוטית ובזיכרון. סינדרום של חוסר מוטיבציה הוא מבין הפגיעות המדווחות ביותר בספרות בעקבות שימוש כרוני במריחואנה, והוא קשור אצל צעירים לירידה משמעותית בציונים ואצל מבוגרים לירידה בביצועים במקום העבודה. פגיעה בתפקוד הניירו-פסיכולוגי המתבטאת ברמת משכל (IQ) הנמוכה בכ- 6-7 נקודות בהשוואה לאוכלוסייה הכללית. הפגיעה ב-IQ בולטת יותר בקרב המשתמשים הכרוניים. ילדים שנחשפו לקנאביס ברחם עלולים לסבול מחסך בכישורים הקשורים בפתרון בעיות, בזיכרון וביכולת ריכוז. זאת בנוסף לסיכון לתסמונת גמילה. השימוש בקנאביס גורם לזמן תגובה איטי ופגיעה בקואורדינציה, בשיווי-משקל ובתיאום תפיסתי-מוטורי המשפיעים משמעותית על הנהיגה ועל ההסתברות להיות מעורבים בתאונות קטלניות."

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הינה משמעותית למדי. אמנם, הנאשם החזיק בסם מסוג קנאבוס, שאינו נמנה על הסמים הקשים ביותר מבין הסמים המסוכנים, אך הפגיעה בערך המוגן נלמדת מכמות הסם, 800 גרם קנאבוס המחולק לשתי שקיות, גידול 8 שתילים בחמישה עציצים שונים ותפיסת סם נוסף במטבח הדירה המעידים (כמות הסם הגדולה והשתילים) על כוונת הפצה ולצידן כסף מזומן בסך כמה מאות שקלים. אף אם אין מדובר בסמים שנתפסים כסמים "קשים", פגיעתם מוחשית, הן באופן ישיר והן בהיותם סמים "פותחי שער" לסמים אחרים, קשים ומסוכנים יותר. עם זאת לא הוכח בפני כי הנאשם הפיץ בפועל סמים במקרה זה או במקרים קודמים.

מידת האשם במעשיו של נאשם :

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לחלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירה, סוג הסם שאינו נחשב לסם הקשה ביותר, הכמות וחלוקת הסם.

אשמתי של הנאשם הינה מלאה ולא נטען בפני כי אולץ, שודל או אוים לביצוען של העבירות החמורות.

אין ספק כי קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום פעל הנאשם תוך תכנון מוקדם: הנאשם החביא סמים מסוכנים מסוג קנאביס בגג הדירה שעה שמחולק לשתי שקיות, ובמקום נמצאה אף אדמת דישון.

ד. מדיניות הענישה הנוהגת :

בגין עבירות הסמים :

1. בתי המשפט השונים קבעו במקרים רבים ובנסיבות מגוונות כי לצורך מיגור תופעת השימוש בסמים המסוכנים יש להטיל עונשים חמורים על אלו נמנים על שרשרת הפצת הסם. אביא לשם דוגמא דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 253/85 - (בעפ 253/85) **"מ"י נ' יעיש בן מסעוד אוחיון**, לא פורסם (06/04/1986) :

"מוכנים אנו גם לומר כי הענישה המתחייבת במקרים דוגמת המקרה שלפנינו צריכה לשאוף לגבול העליון של העונש שקבע המחוקק, ולא די כי נשלם מס שפתיים באמירה כי עיסוק בסמים "קשים" מחייב הטלת עונשים חמורים, שמפניהם מתגמד השיקול האישי של הנאשם. אמירה זו שאין "כיסוי" מאחוריה לא תתרום דבר למלחמה הבלתי נלאית שמצווים אנו להילחם במי שלמעשה שסוחרים בנפשות לשם בצע כסף", הלכה עליה חזר בית המשפט העליון במקרים רבים."

2. ברע"פ 747/14 **אלי לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בגבו] קבע בית המשפט העליון כי אין

להתערב במתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום בגין עבירות של החזקת סם

שלא לצריכה עצמית (קוקאין והרואין בכמויות קטנות), אשר נע בין 8 ל 18 חודשי מאסר

בפועל.

3. עפ"ג (ת"א) 28219-11-13 **מדינת ישראל נ' שמעון הבר**, לא פורסם (2/1/2014) - בית המשפט המחוזי מקבל טענות המאשימה כי העונש - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות הינו מוטה לקולא והשית שנת מאסר בגין 4 עבירות הספקת סם ו - 2 עבירות סחר בסם מסוכן. זאת לאחר ששירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן ומאסר שירוצה בעבודות שירות.

4. ת"פ 24322-05-12 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' אסף נובק** (18.3.13) - הנאשם הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית וגידול סם ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בית המשפט דחה את העתירה לאי הרשעה, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, צו מבחן, ופסילת רישיון על תנאי.

באותו מקרה, בית-המשפט ציין כי לא היו בפניו נתונים אודות כמות הסם שהנאשם גידל, ולכן בית המשפט יצא מהנחה שמדובר בכמות שאינה גדולה.

5. ת"פ 6582/05 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.9.06) - הנאשם החזיק ברשותו סם מסוג

עמוד 8

קנבוס במשקל 110 גרם ועישן אותו יחד עם חבריו. תסקיר שרות המבחן המליץ על אי הרשעה ועל הטלת של"צ, הייתה הסכמה בין הצדדים לאמץ את המלצת התסקיר, ובית המשפט כיבד הסכמה זו. שוב, לא ניתן ללמוד ממקרה זה בו לא דובר על גידול סמים, וכשהסדר הטיעון כלל הסכמה מראש על קבלת המלצות התסקיר.

6. ע"פ (מחוזי-חי') 41827-08-10 **דוד פרידמן נ' מדינת ישראל** (30.12.10) - הנאשם עמד לדין על כך שהחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של כ-200 ג', ב-8 שתילים שמשקלם הכולל היה 308.54 ג' ובכלים המשמשים להכנת סם. שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, וגזר עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות, מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי וצו מבחן. ערעור הנאשם לבית-המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי גזר הדין הוא ראוי ומידתי.
7. ת"פ 41189-09-15 **מדינת ישראל נ' אלדהיני** (פורסם ביום 13.07.2016), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973. לפי כתב האישום, ביום 18.9.2015 בשעה 15:30 בקירוב, נהג הנאשם דרומה בכביש 90, בשעה שהסליק בתא המטען של הרכב 15 "פלטות" של סם מסוג חשיש, במשקל כולל של 1.435 ק"ג. צוין כי הנאשם התכוון להעביר סם זה לאדם אחר תמורת סכום של 500 ₪.
- בית המשפט גזר עלך הנאשם בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.
8. עפ"ג (מח' ת"א) 730-05-10 **אמיר אלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.6.2011) התקבל ערעור נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק במונית שבחזקתו, 1,885 גר' חשיש, מחולק ל-20 סוליות. בית המשפט המחוזי הפחית מעונוש של הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 דולר.
9. בת"פ (ת"א) 3781-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם ציוני** (ניתן ביום 6.3.2016) הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 674.77 גר' חשיש. נקבע מתחם ענישה עולם שבין מאסר מותנה ושל"צ לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף 140 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 2,500 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.
10. בת"פ (ראשל"צ) 20214-11-14 **מדינת ישראל נ' עידן יחיא ואח'** (ניתן ביום 29.2.2016) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית בכך שתכנן עם אחרים לרכוש סמים במימונו. כך

החזיק הנאשם 780 גר' נטו קנבוס ו- 1.9 גרם נטו קנבוס. בית המשפט כיבד את ההסדר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 3 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, מאסרים מונים וקנס בסך 30,000 ₪. הוארכה פסילת רישיון הנהיגה המותנית שהוטלה על הנאשם.

11. בת"פ (רמ') 42543-06-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' קובי בלו** (ניתן ביום 3.1.2016) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית (מתיק שצורף), בכך שהחזיק 170.4 גר' נטו חשיש וכלים עליהם שרידי סם ובמועד אחר, החזיק 9.34 גר' חשיש לצריכתו העצמית. נקבע מתחם ענישה הולם לעבירות החזקת כלים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבין חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך 5,000 ₪, פסילה מותנית וצו מבחן לשנה.

12. בת"פ 29627-09-15 **(שלום טבריה) מ"י נ' חיים, לא פורסם (1/8/16)** נדון הנאשם לעונשי מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, חילוט 42,000 ₪ שנתפסו בחזקת הנאשם וחתימה על התחייבות כספית. זאת לאחר שהנאשם הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2731.7 גרם נטו בתוך הבוידם שבדירה שעה שהיה מחולק ל- 29 יחידות וכן החזיק בכסף מזומן בסך של 42,000 ₪. זאת לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר המליץ להימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריח וכן היעדר עבר פלילי.

בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו :

1. בת"פ 35662-01-15 **מדינת ישראל נ' מקונן (שלום ראשל"צ), פורסם במאגרים המשפטיים (7/1/16)** נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו להארכת מאסר מותנה וקנס כספי.
2. בת"פ 13090-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם (שלום י"ם), פורסם במאגרים המשפטיים (19/2/15)** נדון הנאשם בגין עבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, גניבה ושיבוש מהלכי משפט ונדון הנאשם לעונשי מאסר מותנה, צו של"צ, צו מבחן וקנס בסך 2000 ₪.
3. בת"פ **(שלום עכו) 1202-03-12 מ"י נ' שאהין, פורסם במאגרים המשפטיים (28/5/13)** נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים לעונשי מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית.

ה. מצבו הכלכלי של הנאשם :

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי

"קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם."

הנאשם הציג בפני אסמכתאות לחובות כספיים שחב בסך כ - 30,000 ₪ ולמצב כלכלי קשה.

ו. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע ממאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וענישה כספית.

ז. בחינת סטייה ממתחם העונש ההולם :

לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, היות והנאשם לא עתר להגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו ומכאן כי לא מונחת בפני בית המשפט המלצה טיפולית כלשהי בעניינו של הנאשם, ומנגד לא מצאתי לסטות ממתחם הענישה לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור וכי הנאשם יחזור על ביצוע עבירות דומות, לאור היעדר עבר פלילי לחובתו של הנאשם.

ח. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם** - הפגיעה הפוטנציאלית לה צפוי הנאשם כתוצאה מעונש מאסר מאחורי סורג ובריח הינה פגיעה קשה באשר מדובר בנאשם צעיר המחוסר הרשעות קודמות שזה לו מאסרו הראשון ושליחתו של הנאשם למאסר ממושך עלול לדרדרו לעולם העבריינות עוד יותר.

ב. **נטילת אחריות** - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי רב וזמנם של הצדדים ועדי התביעה.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם** : הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ד. **חלוף הזמן** - העבירות בוצעו אך בחודש ספטמבר 2017, קרי לפני כחודשיים ימים בלבד.

ה. **גילו של הנאשם** - "בגיר - צעיר" :

בית המשפט העליון מסכם ההלכה הנוהגת בגין דינם של :בגירים - צעירים" מפי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7781/12 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2013(2), 11246

"במסגרת זאת, בית משפט זה קבע פעמים רבות כי בקביעת עונשם של "בגירים צעירים", וזאת מכוח אותן טענות שמעלה באת כוח המערער, יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר המבחן. כך, ציינתי בעבר כי: "אני סבור כי שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר לפני גילו של המערער קרוב לגיל הקטינות ולפניו פרושים כל חייו" (ע"פ 8480/12 בלצאו נ' מדינת ישראל(23.1.2013), וראו בנוסף: בש"פ 2403/13 פרי נ' מדינת ישראל (8.4.2013); ע"פ 7515/08 מדינת ישראל נ' גורין (5.1.2009))."

50. במסגרת זאת, עצם הקביעה בדבר חובת עריכת תסקיר מבחן ל"בגיר צעיר" בין הגילאים 18-21, למעשה מכירה במתן חשיבות לשיקול שיקום בגזירת עונשו של "בגיר צעיר" עד לגיל 21. במסגרת שיקול זה, כעולה מתסקיר המבחן, לא מבחין הדין בין קטין ובין "בגיר צעיר". לפיכך, מבלי לקבוע יתדות, נראה כי בקבוצה זו יש לייחס משקל גבוה יותר (בדומה לקטינים) כאשר ניתנת המלצה של שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת שיקומית, בשל קרבה לגיל הקטינות.

51. חשוב לציין כי מעצם טבעם, שיקולי השיקום כפי שעולים מתסקיר המבחן, הם אינדיווידואליים ותלויים בהמלצת שירות המבחן לגופה. בהמשך לכך, ברי כי ישנם מקרים בהם חרף העובדה שמדובר ב"בגיר צעיר", או אף בקטין, ישנם טעמים משמעותיים המחייבים לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול על שיקולי השיקום (וכידוע, בית המשפט לא כבול להמלצות תסקיר המבחן, ורשאי הוא לסטות מהן, כפי שעשה במקרהו של המערער, ראו לדוגמא: רע"פ 10524/04 בוזגלו נ' מדינת ישראל (5.1.2010); רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל (30.12.2009))."

עם זאת באותו פסק הדין הושמעה דעה שונה באופן מסוים מפי כב' השופט י. עמית :

"הקביעה שלגיל 18 כגיל בו יש לראות את הנאשם כבגיר לצורך הדין הפלילי, זהה לקביעה בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"א-1961. זו גם זו, הן קביעות שרירותיות במידת מה, כפי שבכל "קביעת גבול" של מועדים, מידות, ומשקלות יש מידה של שרירות, כגון בקביעת מועדי התיישנות של עבירות ועונשים (ראו, לדוגמה, רע"פ 4562/11 מוחתסב נ'

מדינת ישראל בפסקה 22 לפסק דיני ובפסקה ג לפסק דינו של השופט רובינשטיין (7.3.2013). מאפייני הגיל הצעיר פורטו לעיל על ידי חברי ואין לי אלא להסכים לדברים. עם זאת, גיל 18 נקבע בישראל גם כגיל גיוס חובה, ועל בגירים צעירים בגיל זה מוטלת אחריות כבדה לחיי אדם ולרכוש, למרות גילם הצעיר. רוצה לומר, כי כפי שהמחוקק רואה בגיר צעיר ככשיר לחיובי "עשה" למיניהם, כך המחוקק רואה את הבגיר הצעיר כנושא באחריות מלאה לאיסורי "אל תעשה" שבדין הפלילי.

2. בסופו של דבר, השאלה היא של מדיניות משפטית, שמא אף עניין למחוקק לענות בו. גילו הצעיר של נאשם היה מאז ומתמיד אחד משיקולי הענישה, וגם כיום אין מניעה להתחשב בו כנסיבה נוספת בעת גזירת הדין, אך לא כמעין "קטגוריה" חדשה ונפרדת של בגיר-צעיר. בהקשר זה אפנה לרשימת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר על בית משפט לשקול בגזירת העונש, כמפורט בסעיף 40 יא(1) לחוק העונשין, בעקבות תיקון מס' 113 בנושא הבניית הענישה שם נכתב: "הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו".

בית המשפט העליון קבע בהחלטה מאוחרת בהתייחסו לגישות השונות בפרשת פלוני לעיל כי גילו של נאשם הינו נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אותה יש לשקול בקביעת העונש הראוי במתחם העונש ההולם אך ספק אם מדובר בקטגוריה עונשית בפני עצמה. ר' דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2357/13 - איתמר רוש נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (06/10/2013) :

"דומה בעינינו כי ניתן ליישב בין הגישות. אכן, הדין אינו יוצר הבחנה מהותית בין בגירים לבגירים צעירים; ההבחנה שבו היא בין בגירים לקטינים, קרי, לפני גיל 18 ואחריו, תוך הבחנות משנה מסוימות גם במתחם הקטינות עצמו, שלא זה המקום להאריך בהן; זאת, למעט חובת התסקיר ל"בגירים צעירים" עד גיל 21. באשר לקטינים, חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשכ"א-1961, על תיקונו, מטעים לגביהם את השיקום; תיקון 113 לא הוחל, כידוע, על קטינים. יצוין כי גם לגביהם, במהופך, ככל שהקטין קרוב יותר לבגירות תהא לכך השפעה על הפעלת "שיקולי הקטינות" (לעומת "קטין צעיר"). יש להניח, אמנם, כי חובת התסקיר לבגירים עד גיל 21 מצביעה על רצון המחוקק לבדוק בהקפדה מיוחדת את שיקולי השיקום. מכל מקום, הבחנות הגיל, כדרך הבחנות תדיר, הן שרירותיות (ראו בג"ץ 8803/06 גני חונה נ' שר האוצר (2007)), אך מבוססות הן על תפיסה היסטורית רבת שנים של מועד הבגירות, המעוגנת בחקיקה, תוך שלצד ההבחנה הדיכוטומית ישנן הבחנות משנה. ואולם הגיל, בכל מקרה, הוא פרמטר המובא בחשבון על פי הדין, גם בתיקון 113; זאת, הן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - בסעיף 40ט(6) מובאת בחשבון "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו" (הדגשה הוספה - א"ר); והן לפי סעיף 40 יא(1), המביא בחשבון בגדרי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה את "הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו" (הדגשה הוספה - א"ר). ההתחשבות יכולה להיות בגיל צעיר במיוחד - ובאמת, כאמור בפסק דינו של השופט ג'ובראן, גיל 18-19 ואף מעל לזאת הוא משמעותי; היא יכולה להיות גם לגבי גיל קשיש במיוחד, כמובן, ואיך זיל גמור.

כ. ואחר כל אלה, גם לגבי "בגיר צעיר" אין הגיל פוליסת ביטוח מפני מאסר, מקל וחומר מקטינים שאף לגביהם, במקרים המתאימים, אין מנוס ממאסר. הסניגור המלומד ציין כי לעניין בגירים צעירים אין הבחנה בין "נחמדים" ל"לא נחמדים"; הביטויים אינם חביבים עלי בהקשר זה, אך עבר פלילי הוא כידוע נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה המובאת בבירור בחשבון, בדין - סעיף 40א(11) - ובשכל הישר."

הנה כי כן, נראה כי השיקול היותו של נאשם בן 18-19 ("בגיר צעיר") הינו שיקול בקביעת העונש הראוי בתוך מתחם העונש הראוי וספק אם ניתן לראות בו קטגוריה עונשית בפני עצמה. לציין בהקשר זה כי הנאשם היה בן 21 ו- 11 חודשים בעת ביצוע העבירה ונראה כי התרחק מהגדרתו כ"צעיר - בגיר" אף כי עדיין גילו מהווה נסיבה לקולא לעניין שיקול ענישה זה.

ח. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא מסר לעבריינים בפועל ובכח בתחום ייצור והפצת הסמים המסוכנים אשר מהווים חלק משרשרת ההפצה של הסם המסוכן כי העיסוק בהפצת הסם המסוכן, גם אם אין מדובר בביצוע עבירות סחר והפצה, הינו עיסוק שעונש חמור בחובו, אינו משתלם לעוסק בו ועקרון זה תקף לכל שרשרת הפצת הסם המסוכן.

ט. הרתעת היחיד :

כאמור לעיל מצאתי כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא בשל חשש כי הנאשם יחזור על מעשיו והצורך להגן מפניו על שלום הציבור. הנאשם החזיק בכמות גדולה יחסית של סם, כאשר נתפס מחולק לשתי אריזות, מיקומו בגג הדירה, תפיסת משקל אלקטרוני לשקילת חומרים בכמויות קטנות, שקיות, מחברת עם רשימת שמות וסכומי כסף וכסף מזומן לרבות 8 שתילים רכים מעידים על חומרת העבירה מחד גיסא ומאידך גיסא לא הובאה בפני כל ראייה כי הנאשם עבר הליך טיפולי לרבות טיפול בהתמכרותו לסם מסוכן לה נטען בסיכומי ההגנה לעונש. במצב דברים זה על העונש להרתיע הנאשם מלחזור לסורו.

ב"כ הנאשם טענה להתנהלות פסולה של המאשימה שעה שייחסה לנאשם ביצוע עבירת גידול סם מסוכן כאשר לגישתה מונחית המאשימה בנוהל פנימי נ/1 שלא לעשות כן. מעיון בהנחיית ראש חטיבת התביעות נ/1 מצאתי כי אכן הנחייה זו מובילה למסקנה כי על המאשימה היה לייחס לנאשם עבירת החזקת סם לצריכה עצמית חלף גידול סם שעה שעסקינן בכמות סם קטנה מאוד (1.1 גרם נטו), מספר קטן של שתילים (8 במספר), במספק קטן עציצים, ללא עשיית שימוש באמצעי גידול מתוחכמים, עברו נקי ומטיעוני ב"כ הנאשם הינו משתמש בסם. מכאן כי לא נתתי משקל לעונש הקבוע בצד עבירת הגידול בפקודת הסמים המסוכנים במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם וקביעת העונש הראוי במקרה זה וניכר כי יש להתייחס לגידול השתילים במקרה זה כאל עבירת החזקת סם לצריכה עצמית לעניין חומרתה.

במסגרת גזירת עונשו של הנאשם נתתי דעתי אף לביצוע עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו אשר נועדה למלט

הנאשם מן הדין ולהכשיל איתור הסם המסוכן ובכך אף לאפשר על פי הראיות את הפצתו האפשרית לאחרים.

לאור האמור לעיל מצאתי למקם עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך עד הבינוני של מתחם העונש ההולם באופן שיתן ביטוי לחומרת העבירות, נסיבות המצביעות על כוונת הפצת הסמים, היעדר אופק טיפולי ומאידך גיסא לעובדה כי עברו הפלילי של הנאשם נקי, גילו צעיר וכי אם היה משוחרר ממעצר ופנוי להליך טיפולי לא מן הנמנע כי היה מושת עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הגם שלא הוצגה בפני ראייה בנושא הרי שמטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם טוען בחקירתו כי משתמש בסמים מסוכנים, אין חולק כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו מעת מעצרו לצורך טיפול בהתמכרותו זו לסמים מסוכנים ומכאן כי קיימת סכנה לביטחון המשתמשים בדרך באם ימשיך הנאשם לנהוג במצב הקיים. כמו כן קיים צורך בהרתעת הנאשם פן ימשיך וישתמש בסמים מסוכנים או ינהג תחת השפעת סמים מסוכנים.

בהתייחס לרכיבי הענישה הכלכלית נתתי דעתי לחילוט כספי הנאשם המוסכם, תקופת המאסר אשר תוטל על הנאשם בתיק זה ומצבו הכלכלי הקשה כפי שמקבל ביטוי בטיעונו לעונש ובאסמכתאות שהוגשו.

לאור כל האמור לעיל, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום, נסיבות ביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות בביצוע העבירה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 6/9/17 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה מסוג פשע בפקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה מסוג עוון בפקודת הסמים המסוכנים או עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 3000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1/6/18 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מידי.

ה. אני מורה על חילוט הכספים שנתפסו בסך של 700 ₪ ו - 3 הדולרים לטובת הקרן שהוקמה מכוח פקודת הסמים המסוכנים.

ו. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 11 חודשים. הסברתי לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום בטבריה וכי מרוץ הפסילה ימנה רק מרגע הפקדת רישיון הנהיגה. יחד עם זאת, חל עליו איסור לנהוג ברכב מנועי החל מרגע זה.

פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

צו להשמדת מוצגי הסם , צו להשמדת משקל דיגיטאלי או חילוטו בהתאם לשיקול דעת המאשימה, צו להחזרת קטנוע, קסדה וטלפון לבעלים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.